

ע"פ 4768/14 - פלוני נגד מדינת ישראל, המתלוננת א.ב. נפגעת העבירה

בבית המשפט העליון
ע"פ 4768/14 - ג'

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: פלוני

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. המתלוננת א.ב. נפגעת העבירה

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 14.1.2014, בתפ"ח 33735-09-12, שניתן על-ידי כב' השופטים י' צבן - סג"נ; ר' כרמל; ר' פרידמן-פלדמן

בשם המבקש: עו"ד שי שקד

בשם המשיבה 1: עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. הבקשה שלפניי היא בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים למשיבה 2 (להלן: המתלוננת). המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים י' צבן - סג"נ; ר' כרמל; ר' פרידמן-פלדמן) בתפ"ח 33735-09-12, ביום 14.1.2014, בעבירות מין רבות וחמורות ביותר, ובהן עבירות רבות של אינוס ומעשי סדום בקטינה שטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים, לפי סעיפים 345(א)(3) ו-347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). ביום 27.5.2014, נגזר דינו של המבקש, והושתו עליו 16 שנות מאסר לריצוי בפועל; שנת מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים; ופיצוי למתלוננת, בסך 50,000 ש"ח. המבקש הגיש הודעת ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין. נימוקי הערעור

עמוד 1

טרם הוגשו, ובהחלטתו של כב' הרשם ג' לובינסקי, מיום 4.9.2014, ניתנה ארכה להגשתם עד ליום 9.11.2014.

2. בבקשה לעיכוב ביצוע, עותר המבקש לעכב את תשלום הפיצויים לכל הפחות עד אשר יוגשו נימוקי הערעור. בשלב זה, הסתפק המבקש בהפניה לטענות אותן העלה במסגרת הבקשה להארכת מועד להגשת נימוקי הערעור. בהמשך, טען המבקש כי הפיצוי שהושת עליו הוא "גבוה באופן משמעותי מהנהוג במקרים דומים". לטענתו של המבקש, מצבו הכלכלי איננו מאפשר לו לשלם את הפיצויים למתלוננת. לדבריו, הסיבה לכך שטענה זו איננה מגובה במסמך, נעוצה בכך שאין בנמצא מיופה כוח שיוכל לסייע לו בנושא זה, בשעה שהמבקש נתון במאסר. בבקשה שלפניי, מפורט מצבו המשפחתי של המבקש, ומצבו הרפואי של אחד מבני משפחתו, אשר מצריך, לדברי המבקש, הוצאות רפואיות מיוחדות. נטען על-ידי המבקש, כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, כיוון שהותרת סכום הפיצוי על כנו, תגרור מצוקה כלכלית לבני משפחתו של המבקש, באופן שיגרום להם נזק "בלתי הפיך".

3. המשיבה 1 (להלן: המשיבה) מתנגדת לבקשה, בטענה כי מצבו הכלכלי של המבקש איננו רלוונטי לצורך הדיון, שכן בהתאם לפסיקתו של בית משפט זה, חסרון כס איננו מהווה עילה לעיכוב תשלום פיצויים. כמו כן, לעניין מאזן הנוחות, המבקש לא הצביע על קושי אפשרי לקבל את כספי הפיצויים בחזרה, במידה שהערעור יתקבל. לטענת המשיבה, אין מקום להידרש לסיכויי הערעור, נוכח העובדה שמאזן הנוחות אינו נוטה לטובת המבקש. עוד נטען, בהקשר זה, כי הכרעת הדיון בעניינו של המבקש מבוססת על ממצאי עובדה ועל קביעות מהימנות, ומכאן שערעורו של המבקש עומד בפני משוכה גבוהה.

תגובתה של המתלוננת לבקשה איננה מצויה בפניי, מאחר שלא עלה בידי המשיבה לקבל את עמדתה.

4. דין הבקשה להידחות. בפתח הדברים ייאמר, כי המתלוננת צורפה, אמנם, כמשיבה לבקשה דנן, אך היא לא צורפה כמשיבה להודעת הערעור, ועל כן דין הבקשה להידחות על הסף (ע"פ 8104/13 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.2014)). עוד יש לציין, כי בית המשפט המחוזי הורה על תשלום הפיצויים עד ליום 30.9.2014. דא עקא, שהבקשה דנן הוגשה רק ביום 2.10.2014, היינו בחלוף המועד לתשלום הפיצויים, וזאת חרף העובדה שהודעת ערעור הוגשה על-ידי המבקש כבר ביום 7.7.2014.

5. גם לגופו של עניין, אין מקום להיעתר לבקשה. כידוע, נוכח אופיו של פיצוי לנפגע עבירה (לפי סעיף 77 לחוק העונשין), הדיון בבקשה לעיכוב ביצוע, כגון הבקשה דנן, דומה במהותו לבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי (סעיף 78 לחוק העונשין; ע"פ 2760/14 אחיון נ' מדינת ישראל (14.5.2014) (להלן: עניין אחיון)). לפיכך, במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע, נדרש המבקש להראות כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, וכי סיכויי הערעור הם טובים. ככלל, מתקיימת בין תנאים אלה "מקבילית כוחות" ולפיה ככל שסיכויי הערעור הם נמוכים, על המבקש להראות כי מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק יותר לטובתו, וכן להיפך (ע"א 1203/14 חוג'יראת נ' חוג'יראת (28.5.2014); ע"א 1881/14 שומרז חברה לבנין ופתוח בע"מ נ' שמריז (13.4.2014); ע"א 8691/13 ברגר נ' יניב (19.1.2014)).

6. חרף טענותיו של המבקש, לא עלה בידו להראות כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, או כי דחיית הבקשה תגרום לנזק בלתי הפיך. טענתו של המבקש בדבר מצבו הכלכלי נטענה בלא פירוט; היא איננה מגובה באסמכתא כלשהי; ועל כל פנים אין בכך הצדקה לעכב את העברת הפיצוי למתלוננת (ע"פ 5957/13 שוריק נ' מדינת ישראל (11.9.2013); ע"פ 2589/05 מקייבסקי נ' מדינת ישראל (15.11.2005)). בנסיבות אלה, אין צורך להרחיב בשאלת סיכויי הערעור, או

להמתין להגשת נימוקי הערעור, מה גם שהמבקש הסתפק, בהקשר זה, בהפנייה לבקשה שהוגשה על-ידו להארכת מועד להגשת נימוקי הערעור. מן הראוי להדגיש, כי הפנייה לכתב טענות אחר איננה הדרך ההולמת להעלאת טענות בפני בית המשפט, אלא שגם לאחר שעיינתי בבקשה להארכת מועד, לא מצאתי בה כל טענה לעניין סיכויי הערעור.

7. המבקש טען במסגרת הבקשה שלפניי, כי גובה הפיצוי הוא חריג, בהשוואה לפסיקה במקרים דומים, אך טענה זו נטענה בעלמא, ועל פני הדברים, בנסיבות העניין גם לא מדובר בפיצוי על הצד הגבוה (השוו לע"פ 483/13 פלוני נ' מדינת ישראל (7.1.2014); ע"פ 6577/10 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 63 (28.11.2013); ע"פ 8115/11 פלוני נ' מדינת ישראל (29.11.2012)). בהקשר זה, יש ליתן את הדעת גם לחומרת העבירות בהן הורשע המבקש. מעשיו של המבקש הם חמורים עד לאין שיעור. המבקש הפך את המתלוננת, ילדה רכה בשנים, לכלי למימוש תאוותיו ויצריו הבזויים, וגרם לה נזק שקשה להפריז בחומרתו. ברי, כי הסכום שנפסק לטובת המתלוננת רחוק מלפצות על הנזק שנגרם לה כתוצאה מפשעיו של המבקש. ככלל, ישנה חשיבות בתשלום הפיצויים לאלתר (עניין אוחיון, בפסקה 5), ובנסיבות המקרה דנן, יפים הדברים שבעתיים.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז בתשרי התשע"ה (21.10.2014).

שׁוֹפֵט